

Sygn. akt II Ca 54/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski (spr.) SSO Henryk Haak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 30 września 2013r. sygn. akt I (...)

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu następujące brzmienie:

- zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda J. M. kwotę 8.000 zł (osiem tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
- oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda J. M. kwotę 1.600 zł powiększoną o 23% podatku od towarów i usług tytułem opłacenia zastępstwa (...) udzielonego powodowi J. M. z urzędu,
- przyznaje od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kaliszu) na rzecz adwokata K. L. z Kancelarii Adwokackiej w K. kwotę 800,00 zł powiększoną o 23% podatku od towarów i usług tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa prawnego udzielonego powodowi J. M. z urzędu,

II. w pozostałym zakresie apelację oddala,

III. przyznaje od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kaliszu) na rzecz

adwokata K. L. z Kancelarii Adwokackiej w

K. kwotę 600,00 zł powiększoną o 23% podatku od towarów

i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej przez

tego adwokata z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt II Ca 54/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od pozwanego M. K. na rzecz powoda J. M. kwotę 3000 zł tytułem odszkodowania i kwotę 1000 zł tytułem zadośćuczynienia oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Według ustaleń Sądu Rejonowego pozwany jest byłym mężem siostry powoda. W dniu 7 stycznia 2012r. pozwany odwiedzał swoje dzieci i zauważył, że jego żona gdzieś wychodzi. Chcąc to sprawdzić zamierzał śledzić żonę. Ta widząc pozwanego pod domem poprosiła o pomoc brata – powoda. Powód odwiózł siostrę, a następnie widząc, że pozwany nadal jeździ po osiedlu zatrzymał go i powiedział, że nie życzy sobie aby śledził siostrę.

Wówczas pozwany uderzył powoda kilka razy pięścią w twarz a gdy powód pochylił się, to kopnął go w tył głowy, na skutek czego powód doznał skręcenia wiązadeł kręgosłupa szyjnego, dwóch drobnych otarć naskórka w okolicy powiekowej dolnej, otarcia naskórka w okolicy łuku brwiowego prawego, ukruszenia korony I i II po stronie prawej w szczęcie górnej i drobnych otarć naskórka w okolicy karku.

Doznane obrażenia naruszyły czynności narządów ciała powoda na okres powyżej 7 dni, a za powyższy czyn pozwany został prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Na skutek doznanych obrażeń powód odniósł uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %. Przez pierwsze dni po zdarzeniu odczuwał silny ból, bóle głowy i szyi będą się utrzymywać.

W przyszłości powód będzie okresowo odczuwał nasilenie dolegliwości, szybciej będą się pojawiały znamiona choroby zwyrodnieniowej. Może to wystąpić również przy zmianie pogody, a także przy przeciążeniu.

Ustalony u powoda trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 % był czynnikiem pomocniczym przy zasądzeniu zadośćuczynienia pieniężnego.

W apelacji powód zarzucił naruszenie przepisów postępowania przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a nadto naruszenie przepisów o kosztach sądowych i wniósł o zmianę wyroku przez zasądzenie od pozwanego kwotę 12.000 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo uzasadniona.

Pozwany opuścił się względem powoda czynu niedozwolonego, za co został skazany prawomocnym wyrokiem karnym jako sprawca przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu człowieka. Z mocy art. 11 kpc Sąd Cywilny jest związany tym wyrokiem, który w sposób ewidentny przesądza o winie pozwanego. Zgodnie z art. 415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Powołany przepis statuuje odpowiedzialność odszkodowawczą

z tytułu czynu niedozwolonego obejmując pojęciem „szkody” zarówno szkodę majątkową jak i niemajątkową tj. krzywdę.

Naprawienie szkody majątkowej - zgodnie z art. 444§1 kc obejmuje wszelkie koszty wynikłe z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Stosownie zaś do dyspozycji art. 445§ 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Uszczerbki na zdrowiu mogą polegać na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach bezpośrednio związanych ze stanem zdrowia , ale też i dalszymi następstwami w postaci odczuwalnego dyskomfortu w wyglądzie , mobilności , nieprzydatności społecznej. Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało sądowi.

Kryteria istotne przy ustalaniu „ odpowiedniej” kwoty zadośćuczynienia, to rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość. Słusznie podkreślił przy tym Sąd Rejonowy, że procentowo określony trwały uszczerbek na zdrowiu służy tylko jako pomocniczy środek ustalenia rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia. Należyne poszkodowanemu zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu procentu uszczerbku na zdrowiu. Zadośćuczynienie w art. 445 §1 kc w pełni funkcję kompensacyjną. Przyznania suma pieniężna ma stanowić przybliżony ekwiwalent poniesionej szkody niemajątkowej. Powinna wynagrodzić poniesione cierpienie fizyczne i psychiczne oraz ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć, aby w ten sposób przynajmniej częściowo przywrócona została równowaga zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego.

Ze względu na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia, jego wysokość musi przedstawiać odczuwalna wartość ekonomiczną, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej.

Uwzględniając powyższe okoliczności oraz fakt, iż obrażeniom powoda towarzyszyły duże dolegliwości bólowe, uszkodzone zostały więzadła kręgosłupa, dwa zęby górnej szczęki, konieczność noszenia miękkiego kołnierza, które to okoliczności Sąd Rejonowy w sposób niekwestionowany ustalił i wreszcie okoliczność, że rokowania na przyszłość nie rysują się optymistycznie z racji powrotu bólu, Sąd Okręgowy uznał, iż odpowiednią kwota zadośćuczynienia będzie suma 8.500 zł , która zasądził od pozwanego na rzecz powoda oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Zasadnie również zakwestionował powód rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Ponieważ powód reprezentowany był przez pełnomocnika (adwokata) z urzędu, a powództwo jego zostało w części uwzględnione, to zastosowanie znalazły tu przepisy art. 100 i 122 kpc w związku z § 6 pkt 5 oraz §2 pkt 2 i §4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2013 poz. 461).

Z podanych przyczyn na podstawie art. 485 i 386§1 kpc orzeczono jak w sentencji.